

Wśród szczecińskich wyborców

PRZEBYWAJĄCY od wczoraj w woj. szczecińskim członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, kandydat na posła Ziemi Szczecińskiej dr Stefan JĘDRYCHOWSKI udał się dziś rano wraz z towarzyszącymi mu osobami do Swinoujścia.

NASZ DOSTOJNY gość spotka się z kandydatami na radnych MRN i PRN oraz z wielkimi miastem, zapoznając się z perspektywami jego rozwoju. Dr Stefan Jędrzychowski zwiedzi następnie port Swinoujście i PFDIUR „Odra”. Po południu dr St. Jędrzychowski spotka się z rybakami i załogą PFDIUR „Odra”.

W szczecińskim porcie

W CZORAJ rano dr Stefan JĘDRYCHOWSKI, witany na Dworcu Morskim przez zastępcę dyrektora ZPS, kandydata na posła Stanisława GRZYWIŃSKIEGO, sekretarza KZ PZPR przy ZPS Tadeusza GOLCZYŃSKIEGO, dyrektora Żeglugszy Szczecińskiej Kazimierza MRZYGLODA udał się statkiem „Rozza Weneda” na zwiedzenie portu szczecińskiego. Towarzyszyli mu i sekretarz KW PZPR, kandydat na posła Antoni WALASZEK, sekretarz KW PZPR, kandydat na posła Kazimierz PRUSIŃSKI i Stanisław RYCHLIK oraz przewodniczący Prezydium WRN Marian LEMPICKI.

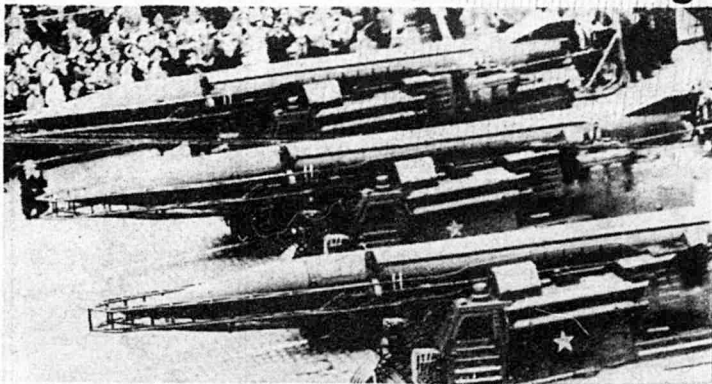
Po południu Stefan JĘDRYCHOWSKI spotkał się z załogą Zarządu Portu Szczecin. W spotkaniu wzięli ponadto udział: członkowie Egzekutywy KW PZPR z I sekretarzem KW Antonim WALASZKIEM i przewodniczącym Prezydium WRN Marianem LEMPICKIM, członkowie Egzekutywy KM PZPR z I sekretarzem KM Stanisławem BARTCZAKIEM i przewodniczącym

(Dokończenie na str. 2)

14 maja

10 lat Układu Warszawskiego

Kurier

Szczeciński

ROK ZAŁOŻENIA — 1945
WYD. AB

Cena 50 gr   Nr 111 (6458)

CZWARTEK, 13. V. 65 r.

KANDYDAT na posła Ziemi Szczecińskiej dr Stefan Jędrzychowski podczas wczorajszego zwiedzania portu. Towarzyszą mu przedstawiciele władz wojewódzkich.

Foto: St. Cieślak

Deklaracja trzech mocarstw zachodnich w sprawie Niemiec

LONDYN PAP. Trzy państwa zachodnie w swej deklaracji w kwestii Niemiec, która ogłoszona została w środę wieczorem, ograniczyły się do podkreślenia swych zobowiązań wobec Niemiec i Berlina wynikających z porozumień powojennych.

JAK WIADOMO, deklaracja ta nie została ogłoszona — jak tego życzyli sobie Niemcy zachodnie — 5 maja, w dziesiątą rocznicę przystąpienia NRF do Traktatu Atlantyckiego, ze względu na rozbieżności między USA a Francją w sprawie jej sformułowań.

Deklaracja głosi, iż rządy Francji, W. Brytanii i USA będą nadal wspierać z NRP problem niemiecki i widoki na wznowienie nie rozmów w tej sprawie z rządem Związku Radzieckiego. „Trwały to na mocy zobowiązań i odpowiedzialności — jakie ciążyą na nich od zakończenia II wojny światowej — odnośnie Niemiec, i nie z Berlinem i prowadzący dośrodkami dożądawcy — roborację i odpowiedzialności, które ciążyą z rządem Związku Radzieckiego”.

Trzy państwa zachodnie oświadczyły, że będą „nadal badać możliwości nawiązania z rządem Radzieckim kontaktów w tej sprawie przy uwzględnieniu widoków na osiągnięcie „pozytywnych rezultatów”.

Deklaracja powtarza starszą tezę o „prawie samostanowienia w obu częściach Niemiec” po czym stwierdza: „Jako rozwiązanie jest niezbędne nie tylko w interesie narodu niemieckiego, który domaga się swego zjednoczenia, lecz również w interesie wszystkich europejskich narodów”.

Podziękowanie Konsulatu Generalnego CSRS w Szczecinie

Z OKAZJI XX rocznicy wyzwolenia Czechosłowacji przez Armię Radziecką, Konsulat Generalny CSRS w Szczecinie otrzymał liczne gratulacje od organizacji partyjnych i społecznych, zakładów pracy i instytucji.

Ta droga przesyłamy serdeczne podziękowania i podziękowania oraz życzymy obydwóm województwom szczecińskiego dużo sukcesów w pracy i życiu osobistym.

KONSULAT GENERALNY CSRS w Szczecinie

HISTORYCZNYCH zdobyczy obozu socjalistycznego strącają zjednoczone siły zbrojne państw — uczestników Układu Warszawskiego (patrz artykuł na str. 3).

Szczecińskie,

wiosenne święto poezji

Festiwal Poezji K. I. Gałczyńskiego

DZIS o godz. 9 w Klubie „13 Muz” nastąpiło otwarcie II Ogólnopolskiego Festiwalu Poezji K. I. Gałczyńskiego.

Inauguracyjne przesłuchania rozpoczął występ Ogniska Kultury Żywego Słowa ZNP w Kołobrzegu oraz recytatorów indywidualnych z woj. szczecińskiego.

Wśród zgłoszonych do Festiwalu uczestników najliczniejszą grupę stanowią recytatorzy w kategorii amatorów oraz młodzież szkolna. Środowisko studenckie reprezentowane jest przez 27 osób. Najwięcej osób liczą ekipy: warszawska, olsztyńska, bydgoska, gdańska i krakowska. Wśród zgłoszonych 26 zespołów, ujmemy m. in. ubiegłorożnego laureata, koło recytatorskie Liceum Ogólnokształcącego ze Słupcy, rzęsowski teatrzyk „Meluzyna”, zespół studencki UW — „Paragrafik”, zakopiański kabaret „Złamany parasol” i in. W jury II Ogólnopolskiego Festiwalu Poezji K. I. Gałczyńskiego go zasiadają m. in. znany krytyk August Grodzicki, Wiesława Szymborska, Joanna Kulmowa, A. M. Saliński. Udział w pra-

(Dokończenie na str. 2)

PO RAZ DRUGI gościemy w naszym mieście uczestników Ogólnopolskiego Festiwalu Poezji Konstantego Ildefonsa Gałczyńskiego. Szczecińska impreza zdobyła już ogromną popularność i stała się w rzędzie najpopularniejszych wydarzeń kulturalnych w skali ogólnopolskiej.

Ma w sobie ta poezja jakąś siłę niezniszczalną, ma siłę, która wyróżnia ją spośród innych i która sprawia, że jest ona wciąż żywą w naszych odczuciach. Jest w niej ta siła, która cechuje każdą prawdziwą wielką poezję: siła autentycznego wzruszenia, która sprawia, że krąg miłośników twórczości Gałczyńskiego wciąż się rozszerza, że rośnie zasięg jej oddziaływania. Przez trzy dni pozostawajmy pod urokiem zacharowanych wierszy mistrza Konstantego, wierszy — które uczą kochać piękno i ludzi.

Ma szczeciński Festiwal jeszcze jeden aspekt. Poprzez rozbudzenie głębokiego zainteresowania piękną sztuką recytatorską, poprzez dążność do tworzenia wypowiedzi artystycznej wszystkich jego uczestników — staje się trwałym dorobkiem kulturalnym naszego miasta. Rozbudza pasję najszlachetniejszego współzawodnictwa, pasję wydobycia z poezji tego, co w niej najwartościowsze: prawdy i piękna.

Pod takimi auspicjami rozpoczyna się dziś II Ogólnopolski Festiwal Poezji K. I. Gałczyńskiego, szczecińskie, wiosenne Święto Poezji.

14 maja 10 lat Układu Warszawskiego Gwarancja bezpieczeństwa

PRZYPOMNIJMY okoliczności: rok 1955, to rok intensyfikacji zbrojeń bloku atlantyckiego, Niemcy zachodnie, które niedawno oficjalnie stały się członkiem NATO, coraz wyraźniej dążyły do zajęcia pierwszego miejsca wśród sił militarnych zachodniej Europy. Kierownictwo Bundeswehry już wtedy dążyło do zrozumienia, że nie zadowolili się niczym mniej, aniżeli atomowym „równowagowaniem”. W bliskiej już przyszłości to tymczasem jeszcze napomknienia zmienić się miały w kategorię żądanie Bonn, które w ten czy inny sposób, poprzez MLF czy pod jakąkolwiek inną postać, zmierzała do ominięcia zakazu atomowego uzbrojenia Niemiec.

W takim to momencie, w stolicy Polski — i nie przypadkiem tam właśnie — podpisano Układ zwany Warszawskim. Europejskie państwa socjalistyczne zawarły pakt obronny dla zjednoczenia i koordynacji swoich wysiłków obronnych wobec agresywnych zamiarów NATO — a Niemiec zachodnich w szczególności.

Mięło 10 lat. Polityka Niemiec zachodnich, które w samej rzeczy wysunęły się na pierwsze po Stanach Zjednoczonych miejsce wśród potęg wojskowych NATO — wykazała ponad wszelką wątpliwość, jak konieczna była decyzja państw socjalistycznych o zawarciu Układu Warszawskiego.

Powtórzyły to również bardzo konkretne wyniki samego faktu istnienia Układu Warszawskiego. Nawet Stany Zjednoczone zarzucały koncepcję polityki „roll back”, czyli „przebiegnięcia” obrotu socjalistycznego z jego obecnego stanu posiadania w Europie środkowej. Zachodnioludnie roszczenia terytorialne budzą dziś niecierpliwość u najbliższych sojuszników Bonn — jako nie-realne, nie uwzględniające rzeczywistego układu sił w Europie środkowej.

Ocena międzynarodowego znaczenia Układu Warszawskiego z pewnością byłaby niepełna, gdyby go widzieć jedynie jako pakt wojskowy, ukazujący zwartość i siłę militarną obozu socjalistycznego. Z gotowością do obrony socjalistyczne państwa Europy kojarzyły i kojarzą gotowość do pokojowych pertraktacji. Polska, zajmująca według słów Gomułki „kluczowe stanowisko” w Układzie Warszawskim, wniosła tak znaczny wkład, m. in. w postać planów dezamalizacji Europy środkowej, znanych i popularnych również na Zachodzie pod nazwą planów Rapackiego i Gomułki. (w. b.)

KENNEDY podwójnie zamordowany

ZNANY amerykański ekonomista — Edwin L. Dale pisał niedawno na łamach „New York Times”, że „rzeczywistość amerykańska przyprawia go o zawrót głowy”. Niebezpieczny zawrót głowy, graniczący z obłędem charakteryzuje dziś rzeczywistość polityczną w Stanach Zjednoczonych.

Przejawia się on w wymownym milczeniu wobec amerykańskich władz dwudziestolecia, milczeniu nad historycznym, milczeniu przemawiającemu jedynie bez interwencji ze strony polityki amerykańskiej. Milczenie to, które w ostatnich dniach obserwujemy przy okazji demonstracji pod Białym Domem w dniu 3 maja, jest dowodem na to, że amerykańscy politycy, którzy dążyli do stwardnienia procesu odprężenia, dla zwielenia walki wywołanej narodów nie starczyła już masakra w Wietnamie i napasek na Dominikanę.

Ten obłęd sprawia, że nawet ci spośród europejskich polityków i intelektualistów, którzy do niedawna widzieli w Stanach Zjednoczonych ostoję „liberalizmu”, obrońcę przeciw roszczeniowemu militaryzmowi zachodnioludniemu, odwracają się dziś od Ameryki i prężą ręce, panosząc się tym gangsterskim stylem życia, który zagadza dziś to, co w narodzie amerykańskim jest najdroższe i wartościowe.

„Kieszonkowy” telewizor

MOGIWA PAP. W zakładach „Elektrosygnal” w Woroncu wyprodukowano pierwsze egzemplarze przenośnego telewizora przenośnego „Woronec-1”. Waży on tylko 2,7 kg. Telewizor ten może być zasilany z sieci, a także z baterii i akumulatorów. Jest bardzo prosty w obsłudze, a równocześnie solidnie wykonany, tak by mógł służyć zarówno w domu jak i na długich nawet wycieczkach.

Dalekops przyjaźni

NOWE DROGI

W środkowej części prowincji Orientu na Kubie — gorzyście, zabawienie dotychczas niezbadanej sieci komunikacyjnej — zakończono ostatnio budowę 14-kilometrowej gorzyście szosy. Łączy ona miasto Huguan z osiedłem San German. Ponadto zjechała Centralna droga z kierunku do zachodniej strony, zbudowano go w historycznym miejscu: tam gdzie w 1965 roku zginął bohater ludu kubańskiego, bojownik o wolność i niepodległość kraju — José Martí.

KUBA — AFRYKA

W ostatnich latach nastąpił szybki rozwój wymiany handlowej między Republiką Kuby, a krajami Afryki. W latach 1957-64 wartość wymiany wyniosła 17,4 mln dolarów, a w latach 1961-64 wzrosła do 23,3 mln dolarów. Głównym czynnikiem wzrostu zakupów kubańskich, Kuba podpisała ostatnio układ handlowy ze Zjednoczonymi Państwami Arabskimi, Marokiem, Chiną, Gwineą, Mali i Algierią.

Z 10-dniową wizytą przybyli do Paryża radzieccy kosmonauci — Walentyna Tierszkowa i Andrian Nikołajew. Na zdjęciu: W. Tierszkowa, ambasador ZSRR we Francji Walterian Zorin i A. Nikołajew na paryskim lotnisku Le Bourget.

Pocztówka z Moskwy

„Wostok” i 60 tysięcy eksponatów

Stałem już w swoim życiu w różnych „ogonkach”, brałem udział w rozmaitych tłumnych imprezach. Ale czegoś podobnego, jak w Moskwie w dniu otwarcia letniego sezonu na Wystawie osiągnięć ZSRR, nigdy jeszcze nie przeżywałem.

SETKI, TYSIĄCE LUDZI więcej niż energicznie tłoczyło się tam przy wejściu do pawilonu Przemysłu Maszynowego. Tam bowiem po raz pierwszy wystawiono na widok publiczny legendarny już statek kosmiczny „Wostok”. Taki sam, jak ten, na którym odbyły swe gwiazdowe podróże Gagarin, Tiutowski, Nikołajew, Popowicz, Bykowski i Tierszkowa.

Jakiś cudem udało mi się jednak dostać do wnętrza i obejrzeć statek. Cała oprawa plastyczna ekspozycji zaprojektowana została przez artystów, m. in. A. Leonowa, który odbył „spacer” we Wschodzie. Przestępne barwy są podobno bardzo zbliżone do kolorów, jakie można dostrzec w kosmicznej przestrzeni. „Wostok” jest srebrzysto-biały, składa się właściwie z dwóch części. Tylko jedna z nich, kulista kabina wazująca 2,4 tony o średnicy 238 cm, obraca na ziemię, resztę, tj. wydłużoną część statku o wadze około 2,3 tony ginie we Wschodzie, spalając się w górnych warstwach atmosfery. Wzrost „Wostoka” nie w tych kulach, lecz na wysokości około 1 km katapultowały się i osiadli ze spadochronami, wówczas przyspieszać, iż „Wostok” więcej już nie posyłał w Kosmos. Dlatego zobaczyć je już można na wystawie. Przyszły do historii. Teraz zmieleny je obserwować, wyprzedzić, wielosobowe „Wschody”. Ale na „Wostokach” pięciu pierwszych radzieckich kosmonautów i jedna kosmonautka

przelecieli ponad 14,5 miliona km, przebyli we Wschodzie około 281 godzin i 259 razy okrążyli kulę ziemską, ustanawiając „po drodze” 71 światowych rekordów kosmicznych.

Dowiedziałem się też, oglądając historycznego „Wostoka”, że statki tego typu przystosowane są do lotów nawet 10-dniowych, sądzę przeto można, iż nowocześniejsze „Wschody” mogą być używane nawet do jeszcze bardziej długotrwałych rejsów.

Oprócz „gwiazdki sezonu”, „Wostoka”, zgromadzone na moskiewskiej wystawie około 60 tysięcy innych eksponatów obrazujących najnowszą osiągnięcia radzieckiej techniki i nauki. Widziałem wśród nich m. in. realizowany już projekt nowego ośrodka telewizyjnego, który w 1967 r. rozpocznie pracę w Moskwie. W tej chwili Moskwa nadaje 3 programy TV, dzięki nowemu centrum, którego np. antena liczyć będzie 521 metrów (warszawski Pałac Kultury i Nauki: 231 m) nadawać będzie można równocześnie 5 czarno-białych i 1 kolorowy program. W tej chwili moskiewska telewizja nadaje codziennie na 3 kanałach audycje przez około 14 godzin. Z nowego 12-piętrowego ośrodka audycje emitowane mają być przez około 50 godzin. W porównaniu z możliwościami technicznymi naszej TV moskiewskie centrum robi, oczywiście, zawrotną wręcz. Ale porównując choćby jego powierzchnię — 165 tys. metrów kwadratowych — z ilością nowych domów mieszkalnych budowanych w Moskwie, ośrodek wcale nie wydaje się imponujący. Bo np. tylko od początku bież. roku oddano tu lokatorom nowe mieszkania o łącznej powierzchni 1 093 000 — słowem: jeden milion metrów kwadratowych!

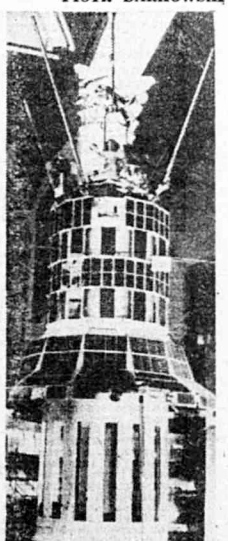
Maszyna wygrała konkurs muzyczny

MINIŁY czasy, kiedy kompozytorzy musieli się trudzić nad nowymi motywami muzycznymi dla swoich melodii. Funkcję tę z wielkim powodzeniem przejmują nowoczesne maszyny elektroniczne. Skonstruowana przez inżynierów japońskich maszyna potrafi wykonać 20 sekund dla skomponowania nowej piosenki o pięknej melodii. Niedawno utworzył taki „superkompozytor matematyczny” zdobył pierwszą nagrodę w konkursie na piosenkę szkolną w jednej z miejscowości koło Tokio. Konstruktorzy maszyny dokonali wyboru motywów muzycznych z 28 znanych pieśni skomponowanych i ludowych, przetworzyli je na impulsy elektryczne i w ciągu pół minuty z komputera popłynęła efektowna muzyka.

Proszę wybaczyć, że w tej „Pocztówce” jest tak dużo liczb, ale ja koleżanki zebrały się dziś sporo tego rodzaju wiadomości. A nie mogę jeździć na koniec nie przetrzymać liczb, które uściszałem podczas rozmowy w Ministerstwie Obrony ZSRR z okazji obchodów Dnia Zwycięstwa.

Dowiedziałem się m. in., że Armia Radziecka podczas wojny ze swych zasobów przekazała bratniemu Wojsku Polskiemu np. 700 tys. karabinów i pistoletów maszynowych, 15 tys. CKM i granatników, 3500 dział, 1000 czołgów, 1800 samochodów bojowych i ogromne ilości amunicji, paliwa itp. Broń ta posłużyła w walce ze wspólnym wrogiem, do zwyciężskiego zakończenia wojny. Dzięki niej i poisco żołnierze wraz z radzieckimi towarzyszącymi doszli do Berlina.

PIOTR DARKOWSKI

W pawilonie kosmonautyki na wystawie osiągnięć gospodarczych ZSRR w Moskwie wystawiono sztuczne satelity „Elektron-1” i „Elektron-2”. Oba te satelity, wysłane na orbitę okołoziemską przez jedną rakietę nośną, służą do badania pasów radiacji wokół ziemi.

Na zdjęciu: „Elektron-3”.

CAP—radiofoto

Szczecińskie rolnictwo, podobnie jak gospodarka morską, również będzie rozwijać się szybko i na przeciętnej krajowej. Mamy wszystkie warunki, aby stać się regionem wysoko towarowym, wybitnie przyspieszając w nadchodzącym 5-leciu rozwój produkcji zwierzęcej. Gwarancją tego wzrostu są wysokie nakłady inwestycyjne wynoszące około 6 mld złotych w ciągu najbliższych 5 lat. Środki te powinny przynieść dalszy wzrost produkcji zwierzęcej i roślinnej. Wymagać to będzie pełnego, racjonalnego zagospodarowania wielkich obszarów użytków zielonych, intensyfikacji produkcji zbóż. Musimy zatem zmniejszać co najmniej 47 tys. ha gruntów ornych, ponad 47 tys. ha łąk i pastwisk.

Tylko w PGR powinniśmy wybudować około 10 tys. nowych stanowisk dla trzody chlewnej, około 23 tys. dla bydła i 2,4 tys. dla owiec. Dalsza intensyfikacja rolnictwa odbywać się będzie przy wzroście sprzedaży nawozów sztucznych, przy rozszerzeniu programu nasennictwa i wzroście mechanizacji, przy zwiększonej dostawie środków ochrony roślin.

(Z Programu Wyborczego Wojewódzkiego Komitetu FJN)

Najpoważniejsze zadania w tej dziedzinie skoncentrujemy na sektorze socjalistycznym — w Państwowych Gospodarstwach Rolnych. Pracownicy tych gospodarstw będą głównymi realizatorami naszej polityki inwestycyjnej w rolnictwie. W PGR zatem zwiększymy budownictwo mieszkaniowe, poprawimy warunki bytowe.

Realizacja założonych w planie 5-letnim zadań powinna przyczynić się do ogólnego wzrostu produkcji rolnej — najważniejszego zadania gospodarki narodowej. Tylko tak możemy doprowadzić do rozwoju produkcji mięsa i mleka, a jednocześnie ograniczyć import zbóż.

Jak więc widać nasz program wyborczy w dziedzinie rolnictwa przyjdzie nam realizować wspólnie w mieście i na wsi. Otwierają się więc nowe zwiększone zadania przed pracownikami przemysłu i rolnictwa, przed kółkami rolniczymi, spółdzielni, samorządami państwowych gospodarstw rolnych i spółdzielni produkcyjnych, przed radami narodowymi. Racjonalne wykorzystanie środków przeznaczonych na rozwój rolnictwa powinno być troską nas wszystkich.

Stanisława Gorczyńska

W WIELKIEJ hali Zakładów Przemysłu Odzieżowego przy ul. 5 Lipca, przy szwalniczych maszynach siedzi kilkadziesiąt kobiet. Mają szybkie, wyczulowane ruchy, żaden nie idzie na marne. Tutaj pieniądź to nie tylko czas, ale i dokładność. Najmniejszą usterkę wywołują bowiem natychmiast bystre oczy bródkarki. Zakład produkuje mekskie koszule i kontrola techniczna ostro przestrzega tego, aby

Nasi kandydaci

każda z nich była wizytówką dobrej pracy zakładu.

— Ale w pośpiechu trudno jest, oczywiście, uniknąć niedociągnięć — mówi bródkarka Stanisława Gorczyńska. — O, widzi pani? Na przykład ta oto koszula...

Przyglądam się jej bacznie i nie umiem znaleźć żadnej usterki. Pani Stanisława zwraca moją uwagę na kołnierzyk.

— Jeden bok jest bardziej „wcięty”, drugi prosty i to jest

właśnie brak, nie pozwalający na przybicie stempelka „I gatunek”.

Stanisława Gorczyńska pracuje jako bródkarka już 15 lat. A zaczęła w 1946 r. jako maszyniarka, razem więc 19 lat w jednym zakładzie pracy, a nawet w jednej i tej samej hali produkcyjnej. Początki nie były łatwe. Zdeławiane maszyny, którymi „opiekowali” się jedyni jeźdźcy w mieście fachowi mechanicy Niemcy. Brak surowca, a przede wszystkim wykwalifikowanych maszyniarki. Pracowitość, dokładność i sumienność pani Stanisławy sprawiły, że dyktacja wysłała ją na kurs bródkarzy i dziś żaden, choćby najmniejszy brak nie ujawni jej uwadze.

W 1958 r. Stanisław Gorczyńską wybrano radną MRN i wtedy właśnie dała się poznać jako człowiek, któremu nie obce są najdrobniejsze choćby sprawy miasta, w którym wraz z rodziną znalazła po wojnie rodzinny dom. Przez dwie następne kadencje pełniła zastępczą funkcję radnej WRN. Miarą jej popularności i szacunku, jakim darzą ją zarówno współwzrosty, że pracy jak i wyborcy jest taki, że i tym razem wysunęło jej kandydaturę. Nie potrafi przeżyć obojętnie obok żadnej ludzkiej niedoli. 7 lat pracy radnej upełniło pani Stanisławę pod znakiem pomocy dla tych, którzy zwracali się do niej jako do „swojej” radnej.

— Przychodzą do mnie do domu, opowiadają o swoich kłopotach, proszą o pomoc. Wiele radości i satysfakcji sprawiło mi pomyślenie załatwienie sprawy pewnej starszki, której wyrzekł się jedyny syn, a którą po wielu staraniach udało mi się umieścić w Domu Starców. Jeżeli zostaną ponownie wybrana radną, to w dalszym ciągu tzw. sprawy ludzkie będą dla mnie zagadnieniem najważniejszym. Myślę, że nowo wybrani radni powinni w przyszłej kadencji więcej uwzględnić problematykę egzekucyjną, a obywateli po znalezieniu naszego wspólnego, społecznego mienia. To smutne, że przez 20 lat nie umieliśmy się tego nauczyć. Z jednej strony gospodarze miasta przeznaczają miliony na to, aby Szczecin był coraz piękniejszy i nowoczesniejszy, a z drugiej zadłużeni obywateli niektórych obywateli na to, co się wokół nich dzieje. Myślę też, że w ten sposób nie możemy osiągnąć tylko tych, którzy dewastują to co inni budują. Czy przypadkiem nie są bardziej winni ci, którzy już z racji swoich zawodowych obowiązków powinni opowiadać się mieniem społecznemu? Stare przysłowie mówi: „pańskie okno tuczy”, no więc nasze po spodarskie oko nie jest chyba bardzo bystre. I to są właśnie sprawy, którym — moim zdaniem, nowo wybrani radni muszą poświęcić więcej niż dotychczas uwagi. (hr)

Szansa eksportu — i nasza

MAŁO kogo trzeba dziś jeszcze przekonywać o ogólnej potrzebie rozwoju handlu zagranicznego. Ale może zrodzić się pytanie: dlaczego zamierzamy powiększyć nasze obroty z zagranicą w tak poważnym stopniu?

Udział Polski w handlowej wymianie międzynarodowej jest dotychczas bardzo skromny. Wynosi nieco ponad jeden procent. Nasz potencjał przemysłowy stanowi około 2 procent produkcji światowej, a w wielu dziedzinach jak np. w produkcji stali, cementu, cynku, węgla czy siarki znajdujemy się w pierwszej dziesiątce światowych wytwórców. Jednakże inne kraje w ostatnich kilkunastu latach znacznie szybciej niż Polska rozwinęły swoje obroty z zagranicą, a zwłaszcza eksport. Pod względem wartości eksportu przypadającej na 1 mieszkańca zajmujemy dopiero miejsce 30, natomiast kraje Europy zachodniej jak i państwami socjalistycznymi.

O TRZECI pracownik przemysłu podległe są surowcom importowanym. Co drugi zakład musiaby stanąć przed koniecznością zwiększenia importu surowców — jak np. przemysł hutniczy.

Jeszcze jeden aspekt tej sprawy: w wielu wypadkach nie opłaca się nam uruchamiać własnej produkcji niektórych wyrobów. Korzystniej jest kupować je w innych krajach, które dzięki produkcji wielkoseryjnej, oferują te produkty po niższej cenie. Z drugiej zaś strony — możemy sami nastawić się na wyrob wybranych asortymentów i wyspecjalizować się w ich masowej produkcji, dostarczając go do innych państw. Jak przedtem wspomnieliśmy, tak więc zadania handlu zagranicznego stają się w miarę uprzemysławiania kraju. Rozbudowując się przemysł potrzebujemy coraz więcej importowanych surowców i sprzętu inwestycyjnego. Jednocześnie w miarę poprawy warunków życia ludności rosną nasze możliwości eksportu. Ale na to musimy zwrócić uwagę. Jak przedtem wspomnieliśmy, zwiększamy eksportem.

Tymczasem przez ostatnich 10 lat żyliśmy trochę ponad sznurem, kupując więcej, niż sprzedawaliśmy. Dopiero w zeszłym roku przyszedł do eksportu nieco przewyższył wydatki na import. Równowaga dochodów i wydatków musi być jednak zjawiskiem trwałym.

W tych warunkach podstawowym założeniem planu na przyszłą pięciolatkę jest zbilansowanie obrotów. Uchwalił IV Zjazd stwierdził

że „rozwoj obrotów handlowych z zagranicą jest jednym z najważniejszych czynników, od których zależy pomyślna wykonanie zadań całego planu” — przy czym tempo rozwoju eksportu w latach 1966—70 ma być wyższe (ok. 65 proc.) niż importu (ok. 45 proc.). To założenie ma dać „oddech” naszej gospodarce i składa główny ciężar zadań na eksport.

Nie wystarczy już prosta kontynuacja dotychczasowych wysiłków. Trzeba szukać nowych sposobów zwiększenia dewizowego utargu. Przede wszystkim stawiamy na maszyny, urządzenia i środki transportu, które w 1958 roku miały dostarczyć już blisko połowę wszystkich wpływów z eksportu. Należy do przemysłowych artykułów powszechnego użytku mamy inkasować więcej rubli i dolarów. W sumie to dwie grupy artykułów powinny przynieść ok. 42 proc. wszystkich dochodów z zagranicznej sprzedaży.

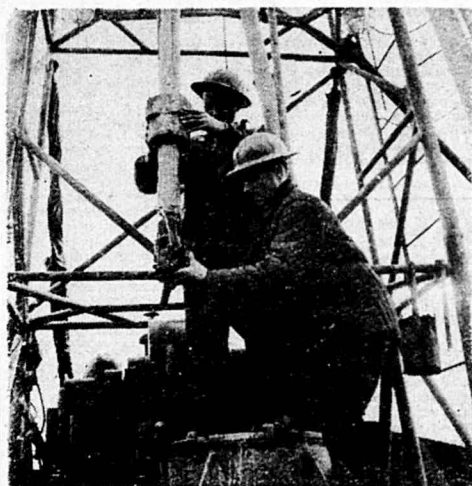
Zeby to osiągnąć, trzeba zmienić asortyment oferowanych na eksport dóbr inwestycyjnych. Nie możemy już na dalszą metę sprzedawać wagonów towarowych, zwykłych narzędzi, czy prostych obrabiarek. Ich miejsce muszą zajmować w coraz większym stopniu wysoko sprawne maszyny i urządzenia, za których cenę w sobie ładunek wartościowej np. elektronicznej maszyny matematycznej czy urządzenia pomiarowe.

Operacja „pracochłonność” wymaga poważnego przedstawienia całego przemysłu. Tym bardziej, że kierunek na uszczelnienie towarów eksportowych wkracza do wszystkich branż, również spożywczej, a nawet surowcowej.

W związku z tym podjęto ostatnio szereg kroków zdążających do przystosowania przemysłu i mobilizacji jego pracowników do podejmowania nowych zadań. Są więc w toku zmiany m. in. w planowaniu produkcji eksportowej, w zarządzaniu zakładami — eksporterami, w zaplatywaniu ich w surowce i maszyny, a także w systemie premiowania.

Szanse eksportu i nadzieje z nim związane zależą głównie od wytwórców. W ich rękach spoczywa dalszy pomyślny rozwój naszej gospodarki.

Krzysztof SZELESTOWSKI

Nad Odrą, Nysą i Bałtykiem

PRZEDSIĘBIORSTWA geologiczne prowadzą zakrojone na szeroką skalę poszukiwania złóż węgla brunatnego. Ostatnio nowe pokłady odkryte zostały w okolicach test Wyspy w pow. Międzyrzecz. Leżą one na stosunkowo niewielkiej głębokości 30—50 m.

Na zdjęciu: wiertnicy przy pracy. CAF — fot. Chmielewski

Nie chęć szczera, lecz matura...

GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY opublikował dane o wykształceniu osób zatrudnionych w gospodarce społecznej. W ubiegłym roku na 7,2 mln pracujących (wykaz nie uwzględnił zatrudnionych w niepełnym wymiarze godzin oraz osób pracujących w resortach obrony narodowej i spraw wewnętrznych) wykazaliśmy wyższe miało 308 tys., średnie zawodowe 589 tys., ogólnokształcące 314 tys., zasadnicze zawodowe 803 tys. Zwraca uwagę znaczna liczba osób, które nie ukończyły nauki: w liceach 328 tys., w szkołach podstawowych i milion 581 tys. zatrudnionych. Jak wiadomo, naukę kontynuuje niewielka liczba pracujących.

Wśród pracowników z ukończonymi studiami wyższymi mężczyźni stanowią 4,5 proc. ogółu zatrudnionych w gospodarce społecznej, a kobiety 3,9 proc. Natomiast kobiety mają wyższą proporcję wśród absolwentów różnych kierunków szkół średnich: jest ich 11,7 proc. (mężczyźni 6,4 proc.) ze świadectwem ukończenia technikum oraz 6,7 proc. (mężczyźni 3,1 proc.) z maturą licealną. Nie wynika z tego, że mamy w kraju więcej wykwalifikowanych kobiet niż mężczyzn, jednak w konkurencji zawodowej kobiety legitymują się lepszym przygotowaniem teoretycznym. (ll)

Łodzie podwodne na wiosła i reaktor

ŁODZIE PODWODNE — o kształcie takim, jaki przyzwyczailiśmy się łączyć z tą nazwą — istnieją niewiele ponad 50 lat. Na początku naszego stulecia było na całym świecie kilkanaście pojazdów podwodnych, bardziej jednostek doświadczalnych, niżi okrętów wojennych.

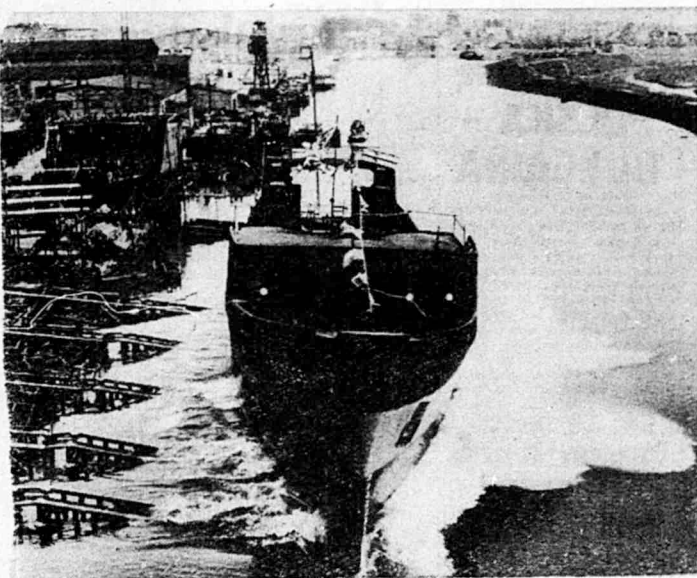
Ale pierwszy okręt podwodny zbudował już w 1620 r. holenderski lekarz angielskiego króla Jakuba I — Cornelius Drebbel. Była to duża beczka drewniana obciągnięta natłuszczoną skórą, a przez jej otwory wystawiały „urządzenia napędowe”: wiosła ręczne. Ten „cud” XVII-wiecznej techniki mógł zanurzać się do 5 m i przebywać pod wodą kilka godzin.

Jakże niewiele my, Polacy, wiemy, iż rodak nasz Stefan Drzewiecki (1844—1938), znakomity wynalazca i konstruktor był jednym z prekursorów okrętu podwodnego. Pierwszą jego jednostką zbudowaną w Odesie w 1877 r. była 5-metrowej długości jednoosobowy okręt, napędzany nożem (tak jak rower), ze szklaną kopułą do obserwacji, balastami wodnymi do zanurzania się itp. Łódź wyposażona była w 2 miny, które prowadzący ją zakładał pod nieprzyjacielskim okrętem. Następny okręt podwodny Drzewieckiego, zbudowany w 1879 r. — to już jednostka 4-osobowa, wyposażona w peryskop, urządzenie do regeneracji zużytego powietrza itp. Marynarka rosyjska buduje w tym czasie aż 50 tego typu okrętów podwodnych.

Wreszcie w 1884 r. Drzewiecki — jako pierwszy w świecie — stosuje na następnym swym okręcie akumulatorowy silnik elektryczny (!) o mocy 1 KM, pozwalający rozwijać szybkość 4 węzłów. Zrażony, iż

marynarka rosyjska nie interesuje się nalezycie jego pomysłów — znakomity konstruktor, który wstawił się także wieloma wynalazkami z zakresu lotnictwa — wyjeżdża do Paryża, gdzie w 1896 r. przedstawia projekt b. dużego na owe czasy okrętu podwodnego (200-tonowego), uzbrojonego w torpedy. Był on także pierwszym autorem atakowanego pomysłu jej nolięgo silnika do łodzi podwodnej, tzn. takiego, który może napędzać okręt zarówno pod wodą, jak i na powierzchni. Był to silnik spalinowy napędzany sprężonym gorącym powietrzem.

Te interesujące fakty przypomina Z. Grabowski w swojej książce „Okręty podwodne” — zajmując się wszelkimi typami tych okrętów, aż po najnowsze, atomowe, o nieograniczonym zasięgu pływania, uzbrojonych w wielkie rakiety. Książka ukazała się w popularnej serii „Sowa” Wyd. MON. (BN-T PAP)

Radioaktywność i tuńczyki

Dr George Bullard, dyrektor Hwaskiego Instytutu Geofizyki w Honolulu, zaproponował, aby w pobliżu Wypiół Hawajskich zatapiać w Pacyfiku odpady promieniotwórcze. Zdaniem uczono, w ten sposób uda się zabić zły wpływ radioaktywności.

Odpady analizowały się na dnie będąc ogrzewaną wodą. Ciepła woda ma mniejszą gęstość niż zimna, znacznie więc unosi się ku powierzchni, stwarzając trwałe konwekcyjne prądy oddolne. Prądy te unoszą z dna ku powierzchni substancje odżywcze, dzięki czemu w miejscach tych pojawiają się wielkie ławice ryb.

Bullard oświadczył, że krącenie wody w niektórych miejscach warstw kład oceanu jest bardzo powolne.

W ciągu tysiącleci zgromadziła się tam ogromna ilość środków odżywczych. Tam gdzie wulkany rzucają się prądy średki te docierają do powierzchni, na przykład u wybrzeży Peru i Kalifornii, polowy są rekordowe. Małe „u” zajmują drugie miejsce w światowej produkcji państw rybackich, po Japonii.

Projekt Bullarda jest oczywiście kontrowersyjny z uwagi na niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wody i organizmów morskich substancjami promieniotwórczymi. Jednakże uczone swierca uwagę, iż rząd USA i tak wyrzuca do oceanu odpady materiałów jądrowych, zamknięte w betonowych pojemnikach. Bullard proponuje, aby wyrzucić je tam, gdzie byłoby z nich więcej pożytku, niż szkody. Ocean jest w tym obszarze miejscami stosunkowo nie głęboki i przy konwekcyjnych prądach by dość łatwo dostarczać zwiask z powierzchni. W tym celu należy wybudować specjalne urządzenia, które by łączyły się z ławicami ryb, głównie tuńczykami.

Nowe zamówienia

ARMATORZY norwescy zamówili dalsze statki w NRD. Są to cztery kaboatowce o pojemności po 499/1200 BRT, które mają być dostarczone w latach 1968—69. Zamówienie to otrzymała stocznia „Neptun” w Rostocku. Już w ub. roku armatorzy norwescy zamówili w tej stoczni 10 takich statków z dostawą w br.

DLA KOMBINATU przy tworów rybnych w Samszitz (NRD) buduje się 12 stocznia Bolzenburg flotylę 15 trawlerów-chłd-1. Trawlery te, przeznaczone do połowów na Atlantyku i „Muzu Polnocnym, mają ładowność 250 ton, długość 49,5 m oraz 10 m szerokości i mogą przebywać do 35 dni w rejsach dalekomorskich. Czas budowy statku, od położenia stępki do spuszczenia na wodę — wynosi 100 dni. Na zdjęciu: boczne uodowanie pierwszego trawlera dla kombinatu w Samszitz. CAF

Bulwar nadmorski powstaje w Gdyni

GDYNIA PAP. W śródmieściu Gdyni rozpoczynają się zakrojone na szeroką skalę roboty hydrotechniczne. Ekipy Przedsiębiorstwa Budownictwa Inżynierino-Morskiego z Gdańska przy etapli do budowy falochronu Budowla na przetrzeni blisko 2 km zabezpieczy wysoki brzeg, który nie raz zagrożony był przez sztormowe fale. Przestrzeń między falochronem a lądem wypłoniata zostanie tzw. urwkiem. Górę znajdującą się opodal brzegu pochłonie morze. Zniwelowany teren oddany zostanie na potrzeby budownictwa, a przetransportowana ziemia zabezpieczy falochron. Zakłócenie budowy przewidziane jest za 3 lata. Wówczas Gdynia będzie mogła przystąpić do budowy reprezentacyjnego bulwaru nadmorskiego. Ciągnięć się on będzie od Skweru Kościuski, obok plaży miejskiej aż po polankę Redwiską — miejsce wypoczynku i sportu. Tu wznieiony zostanie pomost, przy którym cumować będą jednostki żeglugi przybrzeżnej, jachty i motorówki.

Statek z dwóch statków

Żłob 10 000-tonowego zbiornikowca „Stolt Dagali”, który latem ubiegłego roku zderzył się w pobliżu Nowego Jorku z izraelskim transatlantykiem „Shalem” oraz rufą norweskiego zbiornikowca „C.T. Gogstad”, który rozbili się Jesienią na Bałtyku, stała się jednym statkiem w szwedzkiej stoczni Eriksberga w Göteborgu. Stocznia ta wygrała przetarg na najlepsze wykorzystanie obu waków.

Żłob „Stolt Dagali” zostanie przyholowany, poprzez Atlantyk, co potrwa 6—7 tygodni. Rufa przedzie wstępna naprawie w dokach Finnab w Sztokholmie, po czym przetransportuje się ją do Göteborga. Połączenie obu połówek nie będzie łatwe, gdyż jedna z nich jest o 35 cm szersza od drugiej i o 14 cm wyższa.

Nowy statek będzie o kilka metrów dłuższy od swych „rodziców”.

Korożja - „zawodowa” choroba statków

125 mln zł rocznie wynoszą straty naszej żeglugi spowodowane korożją. Ta groźna „choroba” to poważnym stopniu skracą żywot niejednego statku.

Dlatego też specjalistom z Instytutu Morskiego w Gdyni opracowali kompleksową metodę walki z korożją. Polega ona m. in. na pokryciu kadłuba statku nie tylko warstwą specjalnej farby, ale i zastosowaniu tzw. protektorów cynkowych, czyli odpowiednio rozmieszczonych płytek cynku. Istota rzeczy polega na tym, aby w ten sposób wytworzyć na powierzchni kadłuba prądy ochronne, hamujące działanie prądów korożyjnych. Korożja kadłuba bowiem powodowana jest nie tylko przez reakcję chemiczną (utlenianie metalu — powstawanie rdzy), ale i zjawiska elektryczne wywołane pracą mikroorganizmów znajdujących się na powierzchni statku.

Zastosowanie nowej metody na 18 statkach PLO zdało to pełni egzamin — przyniosło poważne oszczędności. W najbliższym czasie podobne zabezpieczenia otrzymają również statki PZM. (BN-T PAP)

Razimierz Golczewski (66)

W PIERWSZEJ połowie maja 1945 r. w mieście Szczecinie wywiązała się sytuacja, która doprowadziła do podziału miasta jakby na trzy dzielnice. Jak już wiemy wojska radzieckie zajmowały willowe dzielnice Pogodna, Polacy zgromadziły się w śródmieściu i w pobliżu gmachów zajętych przez Urząd Pełnomocnika Rządu na Okręg Pomorza Zachodnie i Zarząd Miejski, a bardzo niewielka ilość pozostała w mieście ludność niemiecka zgromadziła się w pin-zach. część miasta. Istnienie tych dwóch grup ludnościowych stwarzało dla wojennej promocyjnej władzy trudności związane przede wszystkim z sprawą wyżywienia i zapewnienia ładu i porządku publicznego. O ile napływająca ludność polska przyjeżdżała z czołowie zaprowiantowana i można było dla niej

uzyskiwać żywność z terenu nowo organizującego się okręgu zachodnio-pomorskiego, to o tyle ludność niemiecka zdana była tylko na to, co mogła jej dostarczyć komendantura wojenna. Jednakże i tu sytuacja komplikowała się z dnia na dzień, gdyż ilość ludności niemieckiej zaczęła gwałtownie wzrastać.

PLYNEŁO to stąd, że do miasta zaczęły ścigać całe grupy Niemców, których albo front zastał jako ewakuantów nad rzeką Odrą i zalewem, którzy wzdłżyli z miasta wracali doń z powrotem. Komendant Wojenny miasta płk. Fiedotow wyznaczył tej ludności dzielnicę Zabudort (dziś Niebuszewo). W tym czasie polska została w mieście przez cały czas obłożona „twardzi” Szczecin” grupa miejscowych antyfaszystów, działaczy KPD i SPD postawili poddużkę sztabu i komendanturze radzieckiej i zaproponować swe usługi władzom. Grupa licząca wówczas około 20 osób wydelegowała w pierwszych dniach maja do nawiązania kontaktu z wojennym komendantem miasta szwedzkiego działacza Komunistycznej Partii Niemiec i Karola Kraha byłego redaktora szwedzkiej socjaldemokratycznej gazety „Volksboten”. Tych dwóch delegatów udało się w poszukiwaniu za komendantem miasta. Złotliwy przypadek czy nieporozumienie sprawy jednak, że żołnierze radzieckie, których pytali o komendanturę, dostarczyli obu wyślaników antyfaszystowskiej grupy do konwojowanych przez siebie jeńców wojennych i poprowadzili ich do miejscowości Torzelow na zachód od Szczecina. Po wyjaśnieniu pomyłki Wiesner Kraha zdołali powrócić do Szczecina, ale tu dowiedzieli się, że wojenny komendant miasta zaniepokojony coraz bardziej pogarszającą się sytuacją sprzymierzającą i staniem bezpieczeństwa przydzielonej Niemcom dzielnicy minował tam burmistrz Niemca, który przybył do miasta z oddziałami radzieckimi. Chodziło w tym wypadku o antyfaszystę narwiskiem Erich Spiegl. Nie był to członek żadnej antyhitlerowskiej partii a jako żołnierz hitlerowskiego Wehrmachtu dostał się do niewoli rosyjskiej. Tam przystąpił się do komitetu „Wolne Niemcy”

i potem razem z jednostkami wojsk radzieckich przybył do Szczecina. Nie był on znany antyfaszystowski działaczom szczecińskimi i nie był związany z terenem miasta. Jego nominacja na burmistrza była więc raczej przypadkowa.

GRUPA antyfaszystowskich działaczy postanowiła teraz zorganizować pierwsze zebranie szczecińskiej organizacji partyjnej KPD. Powstał przede wszystkim problem jakiegoś zalegalizowania w komendanturze takiego zebrania a nawet formalny problem pierwszych powojennych legitymacji partyjnych. Sekretarzem tej organizacji został Erich Wiesner, który o tych wszystkich początkowych kłopotach tak opowiada: „W pierwszych dniach maja 1945 roku ukończyła się nasza grupa jako organizacja partyjna KPD i wybrała mnie jako swego sekretarza. Wiele lat ze względu na nielegalność, nie posiadałamy żadnych legitymacji. Obecnie odpady przyczyną przemawiającą przeciwko takiemu stanowi rzeczy i ponieważ nie mieliśmy żadnej łączności z żadną centralną organizacją — przygotowaliśmy po prostu sami prowizoryczne legitymacje. Na maszynie do pisania napisaliśmy tekst na białej kartce i ponieważ nie posiadaliśmy żadnej pieczęci, wycięliśmy z gumy swoicką gwiazdę i przy pomocy czerwonej farby odбилиśmy przez siebie sprowadzoną „pieczęć” na naszych legitymacjach członkowskich. W dniu 3 maja 1945 r. rozpoczęliśmy wydawać legitymacje — ja miałem otrzymać legitymację członkowską z numerem 1...”

(C.d.n.)

Uwaga na Debarskiego!

W niedzielę POLSKA - BUŁGARIA

W NADCHODZĄCĄ NIEDZIELĘ 16 bm. piłkarska reprezentacja Polski rozegra towarzyskie spotkanie międzypaństwowe z Bułgarią (Kraków). Nasz przeciwnik znajduje się obecnie w b. dobrej formie, o czym może świadczyć wynik 4:1 uzyskany przed kilkoma dniami przez Bułgarów nad repr. Turcji. Do najlepszych zawodników w zespole gospodarzy należał napastnik DEBARSKI, zdobywca 3 bramek. (ms)

Okręgowy Związek Zapaśniczy - redivivus!

W SZCZECINIE reaktywowało się, działając przed laty, Okręgowy Związek Zapaśniczy (dotychczas podlegaliśmy jako okręg Poznański). Prezesem nowego związku wybrany został E. ZIELIŃSKI (obecny prezes KS Ogniw). W składzie zarządu znaleźli się ponadto pp.: Dacewicz (włocławski), Owczarek (Horbaczewski), Kalita, Słomkowski i Wodzyński. (ms)

Boks

Szczecin - Koszalin w Gryficach

KOLEJNE SPOTKANIE pięcioklasowej repr. Szczecina (juniorów) z cyklu walk ouchar PZB odbędzie się 16 bm. w Gryficach (pocz. godz. 12). Przeciwnikiem szczecinianów będzie repr. Koszalin. ....

18 MAJA o godz. 14 w sali WKKFIT odbędzie się Walne Zgromadzenie Okręgowego Związku Bokserskiego.

Po dniu wypoczynku

Dziś V etap do Pragi

DREZNO — PRAGA (167 KM). Start ostry nastąpił o godz. 13. Przyjazd pierwszego kolarza na metę w Pradze przewidziany jest na godz. 17. Dwa lotne finisze, jedna premia górna (na 34 km).

MIAGOWI Z IV ETAPU

PIERWSZA poważna krakka. Na szczęście nie się nikomu nie stało.

Wyniki i tabele

Piłkarska B klasa

GRUPA I		
z dnia 2. V. 65		
Orzeł — Rybak	3:2	
Fala M. — Arkonia	0:5	
Huta — Sparta Ib	11:0	
Wiarus — Fala Trz. (v.o.)	3:0	
Pionier — Czarni	0:2	
Budowlani — Światowid	3:1	

z dnia 3. V. 1965 r.		
Rybak — Budowlani	2:0	
Światowid — Pionier	2:0	
Czarni — Wiarus	3:2	
Fala Trzebież — Huta	0:2	
Sparta Ib — Fala M.	6:4	
Arkonia II — Orzeł	6:0	

TABELA		
1. Stal Huta	25:7	76:23
2. Czarni Ib	24:8	58:16
3. Arkonia II	23:9	32:17
4. Światowid	23:9	62:37
5. Budowlani	21:11	34:24
6. Rybak M.	16:16	35:36
7. Wiarus Ib	15:17	27:31
8. Orzeł	11:21	24:50
9. Sparta Ib	11:21	26:32
10. Pionier Ib	10:22	20:35
11. Fala Trzebież	7:25	18:46
12. Fala M.	4:28	15:47

Za 10 dni Bokserskie Mistrzostwa Europy

Szczecinscy torowcy "znokautowali" Łódź

5 kolarzy Ogniwa w reprezentacji Polski!

JESZCZE DO NIEDAWNA ŁÓDZKI OŚRODEK TOROWY NALEŻAŁ DO CZŁOWICZY W KRAJU, A JEGO PRYMAT NIE PODLEGAŁ ŻADNEJ DYSKUSJI. DO PEWNEGO JEDNAK CZASU ŁÓDZKIEMU "POTENTATOWI" ZACZEŁA WYRASTAĆ GROZNA KONKURENCJA W POSTACI TOROWEJ SEKCJI SZCZECIŃSKIEGO OGNIWA.

POCZĄTKOWO zarówno w PZKO-u jak i w "polskim Manchesterze", niedoceniano wydatków, które były już zapowiedzią "przełomu". Jak po okresie marazmu, nastąpił w szczecińskim środowisku torowym. Wyczyny Zb. Zajęca oceniano jako pojedyncze osiągnięcia tego utalentowanego kolarza, które nie miały większego wpływu na dotychczasowy układ sił. Tymczasem, w niespodziewanie krótkim czasie, obok "mistrza" pojawiło się na torze przy Al. Wojska Polskiego tak wiele utalentowanych młodzieży, że chcąc nie chcąc trzeba było zwrócić uwagę na Szczecin. Nadal jednak sprawa prymatu w kraju była otwarta, nadal obie strony obliczały swoje możliwości i czekały na generalną "próbę sił".

Nie nastąpiła ona zbyt prędko, gdyż wyzwanie rzucone przez Szczecin, nie zostało w Łodzi przyjęte — dopiero pierwszy w tym sezonie pojedynek czolowych zespołów polskich na helenowski. torze (Klubowy Puchar Polski) przyniósł Szczecinowi pełną satysfakcję. Jak już informowaliśmy we wczorajszym numerze "Kuriera", torowcy Ogniwa Szczecina pokonali zespół Orkana Łódź różnicą 19 punktów! Mało tego, na III miejscu uplasowali się szczecińscy IZS-owcy — zostawiając w pobliżu pola drużyny z wieloletnią tradycją, takie jak Brzoń Radom.

Najprzebieżniejsza niespodzianka łódzkich zawodów była postawa zawodnika Ogniwa — STUMPF, który w wyścigu indywidualnym na 4 km uzyskał świetny czas — 5:11,00, oraz cenne punkty dla swego zespołu. Ten sam zawodnik, startując wraz z FALCOWSKIM w wyścigu na 20 km, umożliwił temu ostatniemu uzyskanie imponującego zwycięstwa, z przewagą i zkręcenia nad pozostawianymi, powstrzymując pościg tak renomowanych kolarzy jak Józefowicz i Staroń. Swą postawą, głównie na dys. 4 km Stumpf udowodnił, iż w średnim dystansie należy on dziś do czołówek krajowej, a jego możliwości roją

uzyskanie jeszcze w tym sezonie wyniku na europejskim poziomie — 5,5 min.

Drugą przyjemną niespodzianką zawodów był powrót do formy sprintera Szymańskiego, który w półfinale, mając już za sobą konkurencję drużynową i wyścig indywidualny, wygrał ze startującym tylko na 200 m, Kupczakiem. W finale Szymański przegrał minimalnie z Zajęcym, który uprzednio bez trudu wyeliminował Wacheckiego.

TAK WIEC W "Jaskini Iwa" SZCZECIŃSCY TOROWCY UDWODNIŁI RESPONDE, IŻ SA W TEJ CHWILI NAJLEPSI W

KRAJU. Potwierdzeniem tego jest także fakt powołania 4 zawodników szczecińskich (ZAJĄC, FALCOWSKI, KOSIŃSKI, STUMPF) do 7-osobowej reprezentacji narodowej, która dziś udala się do NRI na międzypaństwowe spotkanie z Republiką Federalną. Ponadto SZYMAŃSKI, którego nie brano pod uwagę przy montowaniu bę ubiegłoroczną formę, ma już zagwarantowany udział w repr. (na miejsce Kupczaka) przeciwnik Rumunii (czwartek).

HELENOWSKI TRIUMF szczecińskich kolarzy powinien teraz zdołnawiać, zarówno zawodników jak i działaczy do jeszcze szerszego "natarcia", które zapewniłoby dalszy dopływ utalentowanej młodzieży oraz odnowienie stare sympatie szczecinian do tego atrakcyjnego i tak, swego czasu, ulubianego sportu.

Marek SZYMCZYK

◆ Sensacja w Bytomiu ◆ Porażka Pogoni z Gwardią

W CZORAJ rozegrano kolejną serię spotkań w piłkarskiej ekstraklasie. O największą niespodziankę postarali się piłkarze sosnowieckie go ZAGŁĘBIA, nieoczekiwanie wysoko zwyciężając w Bytomiu jedno z przedwiośniowych tabel, tamtejszy zespół SZOMBIEREK 5:0. Mistrz Polski Górnik Zabrze łatwo ugrał się w Raciborzu z outsiderem rozgrywek tamtejszą Unią 4:0 i objął samodzielnie prowadząco tabeli.

SYMPATYCZY Gwardii opuszczała stadion X-lecia zawodnicy. Oba zespoły, które zajmują wysokie pozycje w tabeli ekstraklasy, zagrali słabo. Ocena ta odnosi się szczególnie do pierwszej połowy spotkań, kiedy to zawodnicy obu drużyn zacięli się w niecelnych podaniach i strzałach.

W pierwszych minutach po przerwie gwardziści mieli kilka dogodnych sytuacji, podkaszanych, lecz ich napaści nie mogły zdecydować się na skuteczny strzał. Dopiero w 58 min. Tandecki zdecydował się na długi, samotny rajd.

Inter - Benfica w finale PE

RZYM PAP. Piłkarze Inter (Mediolan) zakwalifikowali się do finału Klubowego Pucharu Europy. W środę, w rewadowym meczu, pokonali oni drugiego Liverpoolu 3:0 (2:0).

W finale przeciwnikiem piłkarzy włoskich będzie mistrz Portugalii — Benfica Lizbona.

minął dwóch przeciwników i strzelił obok wybiegającego bramkarza. Od tego momentu gra ożywiła się. Obie drużyny miały jeszcze kilka dogodnych sytuacji, ale gola nikt nie zdobył.

Zwycięstwo Gwardii zasłużone. Warszawianie stanowili zespół barczysty, grany. Natomiast ich przeciwnicy reprezentowali lepsze wszkolenie techniczne. Nie potrafili jednak wykorzystać tej przewagi, grając zbyt indywidually.

I LIGA

Szombierki — Zagłębie	0:5	(0:3)
Śląsk — ŁKS	2:1	(2:0)
Zawisza — Legia	1:1	(0:0)
Unia — Górnik	0:4	(0:4)
Gwardia — Pogoń	1:0	(0:0)
Ruch — Polonia	2:0	(1:0)
Odra — Stal	3:0	(1:0)

TABELA

1. Górnik Zabrze	27:11	47:27
2. Szombierki	25:13	43-32
3. Zagłębie	23:15	39-23
4. Gwardia	21:17	27-23
5. Legia	19:19	40-25
6. POGOŃ	19:19	24-27
7. Odra	19:19	24-29
8. Polonia	18:20	30-28
9. Śląsk	18:20	28-35
10. ŁKS	17:21	17-24
11. Ruch	17:21	26-33
12. Zawisza	17:21	27-33
13. Stal	15:23	16-25
14. Unia	11:27	23-49

